

Autorka, jak sama uvádí, přijala téma, které jí bylo navrženo vedoucím práce. Nutno podotknout, že volba byla skvělá. Jedná se o dosud zcela zanedbávanou problematiku čs. jednotek v exilu, která jistě zaslouží pozornosti, navíc v případech, kdy jsou zachovány archivní dokumenty – bez ohledu na stav archivní zpracovanosti.

Vladimíra Stará ve své studii postupovala chronologicky, od ustavení brigádní ambulance až po její návrat do vlasti, Práce nepostrádá historický úvod ani nezbytné kapitoly o pramenech a literatuře.

Vznikla jistě zajímavá studie o struktuře a povinnostech ambulance, o jejím přemístování a o zdravotních problémech, které řešila. Škoda, že tabulky o počtech nemocných a úrazech jsou dochovány jen pro rok 1944-1945.

Dozvíme se, jak ambulance slavila, kdo ji navštívil i jména některých raněných. Co zcela chybí je „zalidnění“ ambulance. Na dvou místech se sice dočteme jména lékařů, kteří zde působili, podrobné popisy funkcí však zůstaly anonymní. A o lidech se nedovíme nic. Stačilo nahlédnutí do biografického slovníku lékařů (Hlaváčková L. a kol., Biografický slovník pražské lékařské fakulty, I., UK Praha 1988, II. 1993) a bylo možné blíže identifikovat hned dva – Adolfa Bartečka (v textu práce chybně uvedeno Q. Barteček) a Jindřicha Königa i se základními životními daty. Dotazem v Ústavu dějin lékařství by se jistě podařilo určit i další osobnosti.

Jak jsem již uvedla úvodem, téma práce je velice zajímavé, autorka však zůstala v půli cesty i vzhledem ke skutečnosti, že dochované materiály nemohla přečíst. Tato překážka by se jistě dala překonat! V budoucnu by studie zcela jistě stála za dopracování a publikování.

Práci navrhuji hodnotit jako dobrou podle obhajoby.

Doc. PhDr. Alena Míšková, PhD.